

08. marts 2012

FM 2012/56

Vi fremsætter herved følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland ændres således, at 14 dages-fristen i forhold til meddelelse af enten afslag eller tilladelse til ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft forlænges til 1 måned.

(Inuit Ataqatigiit's medlemmer af Inatsisartut)

Begrundelse:

I følge Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland kan udefrakommende arbejdskraft alene tilkaldes til varetagelse af ledige stillinger nævnt i lovens § 2, såfremt der ikke er grønlandsk arbejdskraft til rådighed. Forretningsgangen er således, at de lokale kommunale arbejdsmarkedskontorer først afsøger, om den efterspurgte arbejdskraft kan findes enten lokalt eller andetsteds i Grønland. Hvor det ikke er tilfældet kan en arbejdsgiver indgive ansøgning til kommunalbestyrelsen om ansættelse af udefrakommende arbejdskraft. Såfremt arbejdsgiveren ikke har modtaget svar indenfor 14 dage anses dette som et positivt svar og tilladelse gives i henhold til lovens § 6, stk. 3

Nyeste tal fra Grønlands Statistik viser at arbejdsløsheden i byerne er stigende. I december 2011 var 10,3 % af den potentielle arbejdsstyrke således berørt af ledighed og der synes ikke at være en bedring på vej. Samtidig kan det konstateres, at der er en iøjnefaldende tilstedeværelse af udefrakommende arbejdskraft – særligt indenfor byggeriet, rengøringsbranchen samt indenfor hotel- og restaurationsbranchen i de større byer – som synes at varetage arbejde, der umiddelbart burde kunne varetages af hjemmehørende arbejdskraft, også set i lyset af den voksende ledighed i landet.

Det er naturligvis uholdbart og ikke i overensstemmelse med intentionerne bag Landstingsloven, at en række stillinger i dag bliver besat af udenlandsk arbejdskraft selvom der samtidig er arbejdsløse hjemmehørende, som kunne have bestridt stillingerne.

Det er Inuit Ataqatigiit's grundliggende opfattelse at ledige jobs så vidt muligt bør besættes med hjemmehørende arbejdskraft, så skatteindtægter og kundskaber forbliver i landet. Det er endvidere IA's målsætning at befolkningen bliver helt eller delvist selvforsørgende og bidrager aktivt til samfundets økonomiske vækst samt til deres egen udvikling.

En revision af loven om udefrakommende arbejdskraft, synes derfor at være nødvendig. Dette gælder i forhold til de arbejdsgange som knytter sig til administrationen af loven. Dette gælder også i forhold til at sikre en større lokal deltagelse og involvering af arbejdsmarkedets parter såsom GA's og SIK's lokalafdelinger samt for, at øge kontrollen med om loven efterleves.

Nærværende beslutningsforslag omhandler alene den tidsfrist som er angivet i lovens § 6, stk.

3, idet Inuit Ataqatigiit samtidig stiller et særskilt beslutningsforslag om etablering af lokale arbejdsmarkedsudvalg i de enkelte kommuner, som skal høres inden der gives tilladelse til ansættelse af udefrakommende arbejdskraft.

Det foreslås derfor, at 14-dagesfristen i forhold til meddelelse af enten afslag eller tilladelse til ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft forlænges til 1 måned.

En forlængelse af tidsfristen skal give den kommunale administration mere tid til at finde egnede personer, der lever op til kriterierne i § 2 og § 3 i loven for så vidt angår begrebet grønlandsk arbejdskraft, således at brugen af udenlandsk arbejdskraft ad denne vej begrænses og at arbejdsløsheden derved kan nedbringes.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Det forventes at lovgivningsarbejdet kan løftes indenfor den eksisterende bevilling. Det må dog forventes at forslagens realisering kan have nogle økonomiske konsekvenser for den kommunale administration, idet der samtidig stilles særskilt beslutningsforslag om etablering af lokale arbejdsmarkedsudvalg, med deltagelse af b.la. GA's og SIK's lokal-afdelinger som skal høres inden der gives tilladelse til ansættelse af udefrakommende arbejdskraft. En evt. merbevilling skal imidlertid sættes op imod Skatte- og Velfærds-kommissionens konklusion om; at hvis en person i et år skifter fra at modtage offentlig hjælp til at være i beskæftigelse vil det forbedre de offentlige finanser med hele 220.000 kr

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

Forslaget har umiddelbart ingen negative økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv. Til gengæld kan forslaget være omkostningsdæmpende for erhvervs-livet, da arbejdsgiverne vil kunne spare de udgifter der normalt er forbundet med at tilkalde udefrakommende arbejdskraft.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Flere arbejdsledige vil med forslaget få mulighed for at blive selvforsørgende og dermed bidrage aktivt til samfundets økonomiske vækst samt til deres egen udvikling.